

Jubileumi emlékülés Sopronban

Az OEE 150. jubileumi emlékére kapcsán 2016. november 10-én az 1961-ben alakult Erdőhasználati Szakosztály megemlékezést tartott az erdőhasználatot oktató professzorainkról, munkásságukról, a szakosztály első vezetőiről egyetemünk Ligneum Látogatóközpontjában.

A résztvevőket *prof. dr. Lakatos Ferenc* dékán, *dr. Czupy Imre* intézetigazgató és *Nemes Zoltán*, a szakosztály elnöke köszöntötte.

Első előadóként *Szakálosné dr. Mátyás Katalin* ismertette az erdőhasználat professzorainak, oktatóinak életútját, *Rumpf János* professzor anyagára is támaszkodva. Ők alapozták meg (természetesen bányász, kohász, erdész, faiparos tanártársaikkal együtt) azt a műszaki, ökológiai, ökonomiai hozzáértést, amelyre ma is oly büszkék lehetünk.

E rövid ismertetésbe csak rövid felsorolás fér bele. *Szécsi Zsigmond* (1841–1895) neve egybeforrott az Erdészeti Iparműtani és Erdőhasználati Tanszék 1872-es megalakításával. Európa legjobb erdőhasználati, iparműtani gyűjteményének kialakítását is neki köszönhetjük.

Utódja, *Csiby Lőrinc* (1849–1903) elsősorban a vízi szállításban alkotott jelentőset. *Téglás Károly* (1864–1916) szintén a faanyag vízi szállítása foglalkoztatta, de nagy hangsúlyt helyezett a faipari feldolgozás és az erdei melléktermékekből nyerhető haszonvételek oktatására is.

Krippel Mór (1867–1945) nyomtatott jegyzetekkel járult hozzá elődeink ismereteinek bővítéséhez, de az általa szerkesztett „szögrakó készülék” rendszerbe állítása is említésre méltó.

Nevéhez köthető az erdészeti kereskedelem oktatásának elindítása, de a Vadászat és fegyvertan című tárgy bevezetése is.

Bokor Dezső (1898–1959) elődei munkáját is folytatva 1947-ben megbízást kapott a Soproni Erdészeti Kutatóintézet újjászervezésére.

Lámfalussy Sándor (1916–1975) méltó követője nagy elődeinek. Ő a kitermelt faanyag legjobb hasznosíthatósága miatt elsősorban a fűrészüzemek kialakítására helyezte a hangsúlyt.

Benedek Attila (1916–1995) a szabványosítás, fakereskedelem, munkaszervezés, ergonómia területén alkotott jövőbe mutatót.

1996 után, a jelentős személyzeti-szervezeti változások egymásutánjában rendkívül aktív oktatók szolgálták a hallgatók ismereteinek bővítését: *Káldy József*, *Herpay Imre*, *Rácz József*, *Marosvölgyi Béla*, *Rumpf János*, *Gólya János*, *Czupy Imre*, *Mátyás Katalin*, és meg kell említeni a jövő legifjabb leteleményeseit, *Major Tamást* és *Horváth Attilát* is. Csak bízhatunk benne, hogy az elvetett mag terebélyes fává sarjad.

A megható ismertetés után *Zambó Péter* egyesületi elnökünk számolt be a jubileumi év lezajlott eseményeiről.

Az ebédészünet előtt *Kalmár Borbála*, a Ligneum munkatársa mutatta be a 2013. év látogatóközpontját. Délután *Garamszegi István* szakosztálytitkár szolt első elnökünk és titkárunk, illetve második elnökünk életéről. *Sitkey János*, *Erdős László* és *Andor József* igaz erdőszeretettel, örömmel végezték azt a feladatot, melyet a modern erdőgazdálkodás nekik juttatott osztályrészül.

Ezt követően *Ormos Balázs* volt elnökünk, titkárunk mutatta be azt a múltat, amely az egyetem és az ERTI együttműködésének köszönhetően az erdészeti munkakultúra emelésével az erdőhasználat embert próbáló tevékenységét igyekezett versenyképessé tenni az ipari lehetőségek keretein belül.

Zárásként a szakosztály megkoszorúzta az egyetem botanikus kertjében két erdészprofesszorunk emlékhelyét.

Professzoraink, tanáraink, illetve megemléített elődeink tevékenysége iránt bővebben érdeklődő kollégáink forduljanak az előadókhoz, vagy látogassanak el az egyesület honlapjára, ahol a szakosztály részletesebb története elérhető.

Garamszegi István

titkár, OEE Erdőhasználati Szakosztály

Sitkey János életútja

1915. január 21-én Zalaapátiban született. Középiskolai tanulmányait Pápán, a bencés rendi gimnáziumban végezte. 1935-ben iratkozott be a budapesti Műegyetem soproni Bányász-, Kohó- és Erdőmérnöki Főiskolai Karának Erdészeti Osztályára. Édesapja betegsége miatt tanulmányai finanszírozása érdekében egy évig dolgoznia kellett. Földmérési munkákat vállalt *Modrovich Ferenc*

és *Sébor János* professzorok segítségével. 1941-ben erdőmérnöki oklevelet szerzett. Diplomája megszerzése után a második világháború végéig Shvoy püspök, majd Coburg herceg erdőbirtokait kezelte. A háború után szakmai pályafutását a Miskolci Erdőgazgatóságon folytatta a Parasznai Erdészet erdőgondnokaként. 1951-ben visszakerült a miskolci Központba. Később ki nevezték a Kelet-Bükk Erdőgazdaság fahasználati csoportvezetőjének, ahol 1959-ig dolgozott. Ugyanezen év márciusától felkérték az Országos Erdészeti Főigazgatóság Erdőgazdálkodási Főosztály vezetésére, ahol 1967-ig, az OEF megszűnéséig látta el a főosztályvezetői munkakört. Ezt követően az Erdőgazdasági és Faipari Egyesülés műszaki igazgatóhelyetteseként dolgozott 1971-ben történt megbetegedéséig. Aktívan részt vett az Országos Erdészeti Egyesület munkájában, többek között az Egri Helyi Csoport megalapításában is. Betegségét alázattal és türelemmel viselte szerető családjá körében 1977. november 21-én bekövetkezett haláláig.